

Lasem slůvek spoutaná

Věra Martinová

Jak řeku vlasy dlouhý mám,
dva lokty, ještě k tomu sáh
V nich tvoje ruka bloudívá
tak jako tulák na cestách.

Už ti vážně nic neskrývám
dotek můj kůže dávno znáš
tajně polibky loudívám
ty jak centy počítáš.

Lasem tvých slůvek spoutaná
chci být na těle mít tvůj žhavej cejch
a snít a s tebou foukat do mraků
kroužky z levného tabáku,
lasem tvých slůvek spoutaná chci být.

Ten večer snadno ze mně strach sklouz'
jak tvůj nábojovej pás
a jako z váčku střelnej prach
se láska začla sypat z nás.

Na nebe si mně sebou vtáh'
dvě novy jasně zaplály
a někde dole v ohradách
do noci koně zaržáli.

Lasem tvých slůvek spoutaná chci být
na těle mít tvůj žhavej cejch a snít
a s tebou foukat do mraků
kroužky z levného tabáku,
Lasem tvých slůvek spoutaná chci být
na těle mít tvůj žhavej cejch a snít
a s tebou foukat do mraků
kroužky z levného tabáku
lasem tvých slůvek spoutaná chci být.